Salzburg (?), 2. Drittel 14. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8182
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

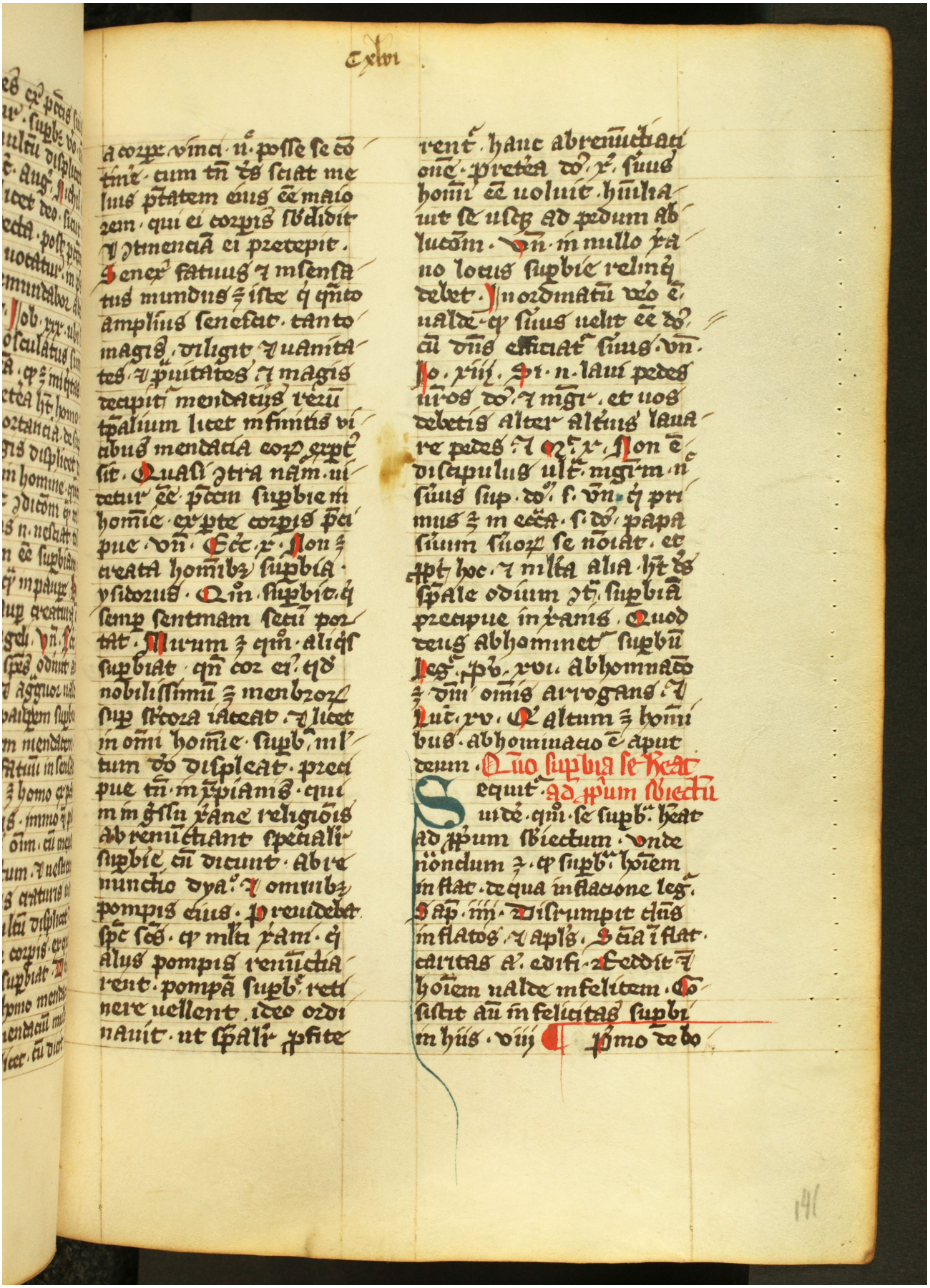

Exlvi

a corpore vinci. n. posse se cō
tinere. cum tn ts sciat me
lius pfectem eius ee maio
rem. qui ei corpis sbdidit
et ptinencia ei pretepit.
Senex fatuus et insensa
tus mundus ? iste q qnto
amplius senescat. tanto
magis diligit et uanita
tes et puitates et magis
recipit mendatus reu
tpalium licet infinitis vi
tiis mendacia corp expte
sit. Quasi ptra nam. ui
detur ee pcem superbie in
homine expte corpis pa
pue. vn. Ecce. p. Non ?
creata hominib superbia.
ysidorus. Qn superbit. q
semp sentmam seru por
tat. Murum ? qn aliqs
superbiat qn cor ei. qd
nobilissimu ? membrorum
sup stora iacetat. et licet
in omi homine superb. mlt
tum do displeat. prea
pue tn in pplatis. qui
in mgtio pane religiois
abrenuciant specialiter
superbie cu dicunt. abre
nuncio dyab. et omnib
pompis eius. p renudat
spe seo. q mlta pam. q
alus pompis renuncia
rent. pompa superb. reti
nere uellent. ideo ordi
nauit. ut spaliter pfite
rent. hanc abrenuciati
one. pretea do. p. suus
homi ee uoluit. humilia
ut se usq ad pedum ab
lucōm. vn. in nullo pa
no locus superbie relinq
debet. In ordinatu do e.
valde. q suus uelit ee do.
cu dns efficiat suus. vn.
Io. xiii. Si. n. laui pedes
uros do. et mgr. et uos
debetis alter alterius laua
re pedes. et q. p. Non e
discipulus ult mgrm. n
suus sup. do. s. vn. q pri
mus ? in ecia. si do. papa
suum suor se noiat. et
spt hoc. et mlta alia. hi do
spale odium et superbia
precipue in pranis. Quod
deus abhominet superbu
Jes. pb. xvi. abhominato
? dm omis arrogans. et
Luc. xv. Q altum ? homi
bus. abhominacio e aput
deum. Qmo superbia se heat

Sequit. ad ppum subiectu
uide. qm se superb. heat
ad ppum subiectum. vnde
nondum ? q superb. hoiem
inflat. de qua inflacione leg.
Sap. iii. Dissrumpit eius
inflatos. et apls. Scia inflat.
caritas a. edifi. Reddit et
hoiem valde infelicem. Co
sistit au infelicitas superbi
in his. viii. primo de do

141